

Krew, wojna, tożsamość - sztuka młodych

Dyplomy rozdzielono: magisterskie znalazły się na parterze, licencjackie na antresoli - ale równie dobrze można by je wymieszać, bo poziom tych licencjackich nie ustępuje magisterskim. Wszystkie ogląda się z dużą przyjemnością. Wśród nich: obrazy, grafiki, rzeźby, fotografie, animacje, instalacje, biżuteria, projekty architektury wnętrz, tkaniny, ubiory, sceniczne kostiumy czy modowe akcesoria.

Tuż po wejściu do galerii wzrok przyciągają żywe kolory wielkiego, czteroczęściowego obrazu Marii Lasmakovej - surrealistycznie zestawiającego afrykańską sawannę i jej mniej lub bardziej groźną faunę z dziecięcą, kolonijną rzeczywistością. Czy to faktycznie jest obraz biblijnego Edenu, ideału harmonijnego współistnienia i zarazem wyraz poszukiwania sensu życia, jak czytamy w opisie pracy, to kwestia interpretacji. Bo obraz Afryki i dwuznaczność określenia kolonia (które wprawdzie w opisie pracy się nie pojawia, ale może powstać takie skojarzenie) sugerują możliwość całkiem innego odczytania. Podobnie jak zderzenie świata ludzi i zwierząt.

Wyrazista jest też druga praca tej artystki (do 3 marca prezentowana na innej wystawie, a zatem w OPS obecna tylko w formie zdjęcia) - duża figura świni z wyciętymi symbolami walut, płci, wyznań, inspirowana skarbonką, ideą gromadzenia, ale też zabawką dla maluchów. Te same symbole w formie przedmiotów nie pasują jednak do otworów...

Czerwień prac Anety Olszewskiej „zalewa” sporą część przestrzeni, zmuszając widza do interakcji. Rozbudowana „Dychotomia krwi” jest właściwie instalacją składającą się z zawieszonych na ścianie poszarpanych tkanin i drobniejszych rzeźbiarsko-biżuteryjnych obiektów (tak - tak również można wykorzystać naukę w pracowni biżuterii, nie tylko tworząc dekoracyjne przedmioty). Wszystko jakby unurzane we krwi, przypomina skórę, narządy. A widz może odnaleźć w tej pracy wszystko, co tylko kojarzy się z krwią.

Oryginalny pomysł na biżuterię nie do ozdoby miała też Martyna Tomaszek - to seria brosz inspirowanych m.in. odznaczeniami wojskowymi, odnoszących się do brutalności wojny w Jugosławii.

Anita Perzanowska dowodzi, że tkanina może być reagującym na bieżące wydarzenia, bogatym w treści medium i wyrazem niezgody na zło. Na fragmentach używanej dziecięcej pościeli artystka wyhaftowała przejmujące rysunki dzieci odzwierciedlające sceny wojenne z Polski, Ukrainy, Syrii i Afganistanu: zabitych, uchodźców, bombardowania, płonące domy, ale też wizualizujące marzenia o bezpieczeństwie: domy unoszone na balonach czy wielki parasol osłaniający miasto.

Warto zwrócić uwagę na dwie fotograficzne serie Zuzanny Gołaś, dotyczące różnie pojmowanego zagadnienia tożsamości, borykania się ze społecznymi standardami. Widzimy kolorowe portrety drag queens - niestandardowe wizerunki zamknięte w schematycznej formie legitymacyjnego zdjęcia, oraz zniekształcone czarno-białe sylwety ludzi, odwołujące się do zaburzenia polegającego na niemożności realnego postrzegania własnego ciała.

Magdalena Skotnicka w fotograficznej książce artystycznej („Domowe pozycje baletowe”) i filmach wideo („Home is a Dancer”) łączy codzienne czynności ze sztuką - formą tańca.

Dobre wrażenie robią wszystkie prezentowane filmy animowane, a już zwłaszcza rysunkowy „Kapturek” Agaty Szpak - mroczna wersja bajki o Czerwonym Kapturku, o bardzo ciekawej, minimalistycznej formie, z kolorystyką ograniczoną do czerni, bieli i odrobiny czerwieni.

Efektowne i przyjemne w odbiorze są precyzyjne, wielobarwne, geometryczne rzeźby Mikołaja Apelta-Ciupińskiego, oddające kulturę japońską w popartowskim duchu. Ich „przeciwieństwo” to trzy wnętrzarskie, „bezforemne”, proekologiczne obiekty Karoliny Ciborowskiej z cyklu „Pejzaż antropogeniczny” – inspirowane organicznymi formami rafy koralowej w trzech fazach: żywotnej, obumierającej i zdegradowanej, a wykorzystujące syntetyczne odpady.

Będąc aneksem do dyplomu seria litografii Heleny Anderwald to godne uwagi intymne miejskie impresje związane z Łodzią. Jak zawsze interesujące są też projekty wnętrz. Magdalena Muzyka proponuje pomysł na przetworzenie dawnego więzienia na nowoczesny hotel. Anita Matusiak – zespołu dworskiego na ośrodek terapeutyczno-warsztatowy. Kacper Ćwir wychodzi naprzeciw oczekiwaniom, projektując nowoczesne, funkcjonalne i zintegrowane z nowymi technologiami wnętrza dla przedstawicieli pokolenia Z, które właśnie wchodzi na rynek pracy. Karolina Merta pokazuje podejmującą temat sacrum i profanum scenografię teatralną do „My, dzieci z dworca ZOO” Christiane Felscherinow.

Dramatyczne, rozbudowane i efektowne są kostiumy postaci z „Tragicznej historii doktora Fausta” Christophera Marlowe’a w wykonaniu Marty Kulik. Dominik Żyża parafrazuje dzieła Władysława Hasiora w formie obuwia i akcesoriów. A w zupełnie innym duchu, dialogując z tradycją awangardy geometrycznej, maluje obrazy z fragmentami budynku Akademii Sztuk Pięknych z podkreślającymi układ linii trójwymiarowymi listewkami doklejonymi do płótna.

Najbardziej praktyczną rzecz na wystawie, przydatną dla wędrowców, zaproponowała Zofia Kobus – to jednoosobowy namiot zintegrowany z plecakiem.

Nie do końca rozumiem, jak funkcjonuje multimedialna instalacja Mateusza Pecyny zrealizowana z wykorzystaniem trenowanych na tysiącu zdjęć algorytmów sztucznej inteligencji – ale jej oddziaływanie jest hipnotyzujące (no i jest ona efektem współpracy człowieka z AI, z czym będziemy się spotykać coraz częściej) – sieć neuronowa w czasie rzeczywistym generuje zdjęcia tafli morza, a widz, przybliżając lub oddalając dłoń od powierzchni wody w malutkich akwariach ma wpływ na abstrakcyjny obraz, jaki powstaje. Jest i film tego artysty, w którym padają pytania o przyszłość człowieka w stechnologizowanym świecie.

Aleksandra Talaga-Nowacka

„Prime Time” - wystawa najlepszych dyplomów ASP w Łodzi z 2023 roku w Ośrodku Propagandy Sztuki, czynna do 24 marca 2024. Kuratorzy: dr hab. Maciej Rawluk, dr Małgorzata Górską-Ogórek.

Fot. ATN

Ogłoszenie laureatów i Wręczenie nagród - 1 marca o godz. 18.

WYNIKI KONKURSU:

DYPLOMY LICENCJACKIE

I miejsce

Magdalena Skotnicka za pracę pt. „Domowe pozycje baletowe. Publikacja fotograficzna” zrealizowaną w Pracowni Działań Fotograficznych pod kierunkiem dr hab. Dominiki Sadowskiej, prof. uczelni oraz za pracę „Home is a Dancer. Zbiór zapisów wideo” zrealizowaną w Pracowni Działań Konceptualnych pod kierunkiem dr Agnieszki Chojnackiej.

II miejsce

Dominik Żyża za pracę pt. „Nigdy o Tobie nie zapomnę. Parafraza dzieł Władysława Hasióra w autorskiej kolekcji obuwia i akcesoriów” zrealizowaną w Pracowni Projektowania Obuwia i Akcesoriów pod kierunkiem dr hab. Katarzyny Wróblewskiej, prof. uczelni oraz za pracę „Cykl obrazów inspirowanych budynkiem Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi” zrealizowaną w Pracowni Malarstwa Studyjnego pod kierunkiem dr. hab. Tomasza Musiała, prof. uczelni.

III miejsce

Zofia Kobus za pracę pt. „Projekt jednoosobowego namiotu zintegrowanego z plecakiem, przeznaczonego do przetrwania w terenie oraz turystyki pieszej” zrealizowaną w Pracowni Projektowania Zrównoważonego pod kierunkiem dr Beaty Nikolajczyk-Miniak.

Wyróżnienie honorowe

Mateusz Pecyna za pracę pt. „How many drops in an ocean can AI handle? – instalacja multimedialna z wykorzystaniem algorytmów sztucznej inteligencji” zrealizowaną w Pracowni Obrazowania Fotograficznego pod kierunkiem prof. dr. hab. Marka Domańskiego oraz za pracę „How many drops in an ocean can AI handle? – wielokanałowa instalacja wideo” zrealizowaną w Pracowni Multimediów pod kierunkiem dr. hab. Łukasza Ogórka, prof. uczelni.

Wyróżnienie honorowe

Agata Goździk za pracę pt. „Motyw danse macabre jako autorska interpretacja teatru misteriów średniowiecznych z wykorzystaniem sceny multimedialnej” zrealizowaną w Pracowni Scenografii i Kostiumu pod kierunkiem dr hab. Ewy Bloom-Kwiatkowskiej, prof. uczelni oraz za pracę „Danse macabre x Disney – echa średniowiecza we współczesnej kulturze popularnej” zrealizowaną w Pracowni Projektów i Działań Rysunkowych pod kierunkiem dr. Macieja Bohdanowicza.

DYPLOMY MAGISTERSKIE

I miejsce

Anita Perzanowska za pracę pt. „Utracone marzenia. Picture book „Dom marzycieli” zrealizowaną w Pracowni Interpretacji Druku pod kierunkiem dr hab. Marty Tomczyk, prof. uczelni oraz za pracę „Syndrom rezygnacji – tkanina artystyczna” zrealizowaną w Pracowni Intermediów pod kierunkiem dr Małgorzaty Górskiej.

II miejsce

Michał Nowakowski za pracę pt. „Obietnica szczęścia. Panaceum a utopie” zrealizowaną w Pracowni Rzeźby i Działań w Przestrzeni Intermedialnej pod kierunkiem dr Magdaleny Szadkowskiej oraz za pracę „Kraina pieczonych gołąbków” zrealizowaną w Pracowni Rzeźby i Kreacji Przestrzeni pod kierunkiem dr. hab. Janusza Czumaczenki, prof. uczelni.

III miejsce

Justyna Kołakowska za pracę pt. „Jak struktura zmienia wzór. Kolekcja tkanin zakardowych” zrealizowaną w Pracowni Tkaniny Dekoracyjnej pod kierunkiem dr Dominiki Krogulskiej-Czekalskiej oraz za pracę „Robić nowe wykorzystując stare. Kolekcja tkanin z wykorzystaniem przetworzonego dzinsu” zrealizowaną w Pracowni Papieru pod kierunkiem dr hab. Magdaleny Soboń, prof. uczelni.

Wyróżnienie honorowe

Helena Anderwald za pracę pt. „Improwizacja i wariacja na temat człowieka współczesnego. Autoanaliza procesu twórczego” zrealizowaną w Pracowni Malarstwa Studyjnego pod kierunkiem dra hab. Tomasza Musiała, prof. uczelni oraz za prace z Pracowni Technik Litograficznych zrealizowane pod kierunkiem dr. hab. Witolda Warzywody, prof. uczelni.

Wyróżnienie honorowe

Maria Lasmakova za pracę pt. „Sawanna. Alegoria życia” zrealizowaną w Pracowni Ekspresji Malarskiej pod kierunkiem dr. hab. Joanny Trzcińskiej, prof. uczelni oraz za pracę „Skarbonka” zrealizowaną w Pracowni Działań Interaktywnych i Site-Specific pod kierunkiem dr. hab. Tomasza Matuszaka, prof. uczelni.

Nagroda Publiczności

Marta Kulik za pracę „Kostiumy dla wybranych postaci dramatu Christophera Marlowe’a «Tragiczna historia doktora Fausta» zrealizowanej w Pracowni Kostiumu Teatralnego i Filmowego pod kierunkiem profesor Izabeli Stronias, oraz cyklu prac wykonanych w Pracowni Semantyki Obrazu zatytułowanych „Eksperyment”, które powstały pod kierunkiem profesora Zbigniewa Nowickiego.

Nagroda specjalna ufundowana przez Fundacja LodzArte

Alicja Banasik za pracę „Perun, Weles, Mokosz, Chors – video-art” zrealizowaną w Pracowni Intermediów pod kierunkiem dr. Małgorzaty Górskiej oraz pracę „Cienie – cykl malarski” zrealizowaną w Pracowni Obrazu pod kierunkiem dr. hab. Aleksandry Gieragi, prof. uczelni.

Nagroda dodatkowa ufundowana przez mecenasa prywatnego - Annę Mikołajczyk

Mateusz Pecyna za pracę pt. „How many drops in an ocean can AI handle? – instalacja multimedialna z wykorzystaniem algorytmów sztucznej inteligencji” zrealizowaną w Pracowni Obrazowania Fotograficznego pod kierunkiem prof. dr. hab. Marka Domańskiego oraz za pracę „How many drops in an ocean can AI handle? – wielokanałowa instalacja wideo” zrealizowaną w Pracowni Multimediów pod kierunkiem dr. hab. Łukasza Ogórka, prof. uczelni.